

3 e påsk Joh 10:1-10
Västerslättskyrkan 20150419

Man ska ha tur om man i Sverige kan se en herde.

När jag var i Tanzania såg man många herdar som höll ihop en mindre eller större boskapshjord av getter eller olika slag av kor. Ibland var det vuxna som hade sina barn med sig, eller var att det rent barn som skötte djuren.

De hade verkligen plit på sina djur, så att de inte sprang ut i vägen när olika slags fordon for fram.

Vad jag kunde förstå så kände djuren igen dem och deras röst.

När Jesus talar om att han är herden så kanske vi skulle kunna översätta det med att han är vår ledare, som leder oss genom livet. Hans uppgift är att leda oss på trons väg till himmelen. På den vägen säger Jesus att vi ska vara vaksamma så att vi inte blir vilseförda.

Det finns många röster här i världen som vill få oss att lyssna till sig. Dessa röster kan låta tilltalande, men det gäller att vara vaksam. Ofta så är dessa röster som ett nät som vill fånga in oss i en slags trældom, med en hel massa krav på oss, att ställa upp på både det ena och det andra, även om vi innerst inne inte vill.

Helt annorlunda är det med Jesus. Han vill befria oss från alla krav och måsten. Om honom heter det att han känner oss alla vid namn. Det heter ”Jag har kallat dig

vid namn, du är min”. Det skedde i dopets stund, när vårt namn blev uttalat och en präst öste vatten över vårt huvud och sa: Jag döper dig i Faderns och Sonens och den helige Andens namn. Då fick vi bli inlemmade i Guds stora familj. Om det säger Jesus i dagens text när han kallar sig för grinden. Vi får gå genom Jesus för att komma in i Guds gemenskap. Där har vi många systrar och bröder i alla åldrar. Många av dem har redan fått gå hem till Guds himmelska boningar. Det är så Jesus vill leda oss. Han vill rädda oss från det onda. Han vill leda oss in på frihetens väg, där han skänker oss ett rent hjärta och samvete.

Vi lever här i världen, men inte av världen.

Det är viktigt att vi reagerar emot det onda, som vi ser här i världen. Så gjorde Jesus själv när han drev ut de som sålde och köpte från templet och säger *Mitt hus skall kallas ett bönenas hus. Men ni gör det till ett rövarnäste.*

Många av Bibelns gestalter, t ex Moses, Jesaja, Nehemja och Daniel led över allt det onda som skedde här i världen och de kan ropa i sin nöd till Gud över vad de sett och de tog även på sig världens fel när de bekänner inför Gud: Vi har syndat..... och sen nämner de olika saker som de reagerat emot.

Som kristna har vi så lätt att vara med i en klagokör över det som är fel i samhället. Vi skulle behöva fyllas av en inre nöd över det vi sett, så att vi knäpper vi ihop våra händer och ropar till Gud. Herre Jesus

Kristus, förbarma dig över oss.

Vi är kallade att följa Jesus i hans fotspår.

De första kristna kallades för "VÄGEN", eftersom de följde Jesusvägen.

Jesus har gått före och vi får följa efter.

Paulus skriver: Varen så till sinnes som Jesus Kristus var.

Jesusvägen är att leva ett liv i ödmjukhet och kärlek.

En del upplever att en kristen inte har någon frihet alls, men i dagens text står det om dem som tillhör honom att *"Han skall gå in och han skall gå ut, och han skall finna bete."*

Jesus har dukat ett bord för oss människor.

Det är nattvardens bord, där Jesus stärker oss människor med livets bröd och välsignelsens kalk.

Jesu slutord ger oss löftet om en framtid och ett hopp: *Jag har kommit för att de skall ha liv, och liv i överflöd.*

Smaka på ordet överflöd.

Jesu löfte om det eviga livet med honom är att det inte är snålt tilltaget, utan det flödar över.

Det är vårt framtidshopp!